

Abstrakt (česky)

Tato bakalářská práce pojednává o druhé válce o Šlesvicko coby o střetnutí, které vedlo k daleko vážnějšímu konfliktu, jakým byla prusko-rakouská válka v roce 1866, respektive prusko-francouzská válka roku 1870, jelikož tato událost a její důsledky byly přímými důvody k válce mezi dvěma německými mocnostmi. Analýza rakouské pozice v Německém spolku ukazuje, že Rakouskou již nemělo dostatek sil a vlivu, aby mohlo hrát prim v německém prostoru, a dominance Bismarckova Pruska byla nevyhnutelná. Dále se práce věnuje k příliš sebevědomé dánské politice, která se stala impulsem k válce, v níž Dánové nemohli zvítězit.

Druhou válku o Šlesvicko je nutno vnímat jako jednu z nejdůležitějších událostí, která vedla ke sjednocení Německa. Rozbory nejen primárních zdrojů, jakými jsou dopisy a eseje tehdejších politiků, objasňují, proč Bismarck uspěl a stal se jedním z nejmocnějších mužů své doby. Jasně vítězství ve válce i na poli diplomacie otevřelo cestu k německému sjednocení. Dánské království bylo sraženo na kolena, král Kristián IX. převedl práva na vévodství do rukou Rakouska a Pruska a staletý svazek mezi Dánskem a vévodstvími tak skončil. Dánské království ztratilo vliv v evropských záležitostech, zatímco Prusko směřovalo k vytvoření Německého císařství.

Klíčová slova

Německý spolek, Prusko, Rakouské císařství, Dánsko, druhá válka o Šlesvicko, Šlesvicko-Holštýnsko, 1864, sjednocení Německa